

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

# UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 84 (882)

Trešdien, 1956. g. 18. jūlijā

7. gads

## Vissavienības fizikulturiešu diena

Šodien mūsu zemes plašā fizikulturiešu satme un visa padomju jaunatne svin jaunatnes un vingruma svētkus — Vissavienības fizikulturiešu dienu.

Līdzās padomju tautu materiālā un kulturalā līmeņa augšmei, mūsu zemē visplašāko vērtību ieguvust sporta un fizikulturā dzīve. Sevišķi pēdējo gadu laikā padomju sportisti spilgti apliecinājuši savu sporta meistarību, iegūdami Vispasaules atzinību dažādās starptautiskajās sacensībās.

Jauns, spilgts apliecinājums fiziskās kultūras un sporta dzīves pilnveidošanā mūsu zemē būs PSRS tautu spartakiade, kura notiks šā gada augustā Maskavā. Arī mūsu rajona fizikulturieši sekmīgi gatavojas šiem visiem tautas sporta svētkiem. Par to liecina tas, ka rajona fizikulturieši zonas sacensībās, kas ir viens no PSRS tautu spartakiades etapiem, izcīnīja pirmo vietu basketbolā un vieglatlēti P. Švirks — šķēpa un diska mešanā.

Šā gada vasaras sporta sezonā manāmi aktivizējies darbs kolchozu un uzņēmumu fizikulturā kolektīvos. Ja vēl pagājušajā gadā tikai nedaudz kolchozos bija savas volejbola komandas, tad šogad stāvoklis jūtami uzlabojies. Gandrīz visos kolchozos regulārus treniņus izved jaunie vieglatlēti un volejbolisti.

Samērā spēcīgas volejbola komandas šogad izveidotas Leņina vārdā nosauktajā kolchozā, Molotova vārdā nosauktajā kolchozā, „Nākotne“, „Zelta vārpa“, „1. Maijs“ un citos rajona kolchozos. Šo un pārējo kolchozu jaunatnei nodarības sporta laukumos ir kļuvušas par mīļāko nodarbošanās veidu pēc ražīgas darba dienas.

Ir pamats domāt, ka turpmāk sporta un fizikulturā rosme šo kolchozu kolektīvos pārņems visu jaunatni un nesīs arvien iepriecinošākus rezultātus.

Visus pēckara gadus pilsētas fizikulturieši sāpīgi izjuta stadiona trūkumu rajona centrā. Sporta nodarības nācās izvest šim nolūkam nepiemērotos, mazos sporta laukumos, kas neļāva

izvērst normālu treniņu darbu un fizikulturā pasākumus iesaistīt plašākas jaunatnes masas. Šogad uzņēmumu un iestāžu strādnieku un kalpotāju spēkiem ar aktīvu komjauniešu un jauniešu līdzdalību tiek veikti pēdējie rajona stadiona celtniecības nobeiguma darbi.

Šā gada 22. jūlijā — Latvijas PSR 16. gadadienā rajona fizikulturiešu rīcībā tiks nodots sengaidītais rajona stadions. Tā būs velte mūsu fizikulturiešu satmei no visas pilsētas darbaļaudīm un apliecinājums par to interesi un gādību sporta dzīves tālākam uzplaukumam mūsu rajonā.

Neraugoties uz sasniegto, partijas, komjaunatnes un sabiedriskajām organizācijām jāveic vēl liels darbs, lai maksimāli izmantotu tās iespējas, kādas partija un valdība dod fiziskās kultūras un sporta dzīves attīstībai.

Šī gada vasaras sporta sezona drīz tuvosies nobeigumam. Tāpēc jau tagad jāuzsāk gatavošanās priekšdarbi ziemas sporta sezonai. Katram kolchoza un uzņēmuma fizikulturā kolektīvam ir visas iespējas ierīkot nelielas slidotavas, izraudzīties un uzcelt tramplinus un laikus parūpēties par vienkāršu sporta zāļu ierīkošanu nodarībām ziemā. Vēl ir laiks, lai katrā kolchozā ierīkotu vienkāršus sporta laukumus. Pie šī darba jāķeras nekavējoties, lai vēl šā gada vasaras sezonā visu kolchozu jaunatnei būtu iespējams organizēt regulāras sporta nodarības. Nopietns secinājums darbā ar fizikulturā kolektīviem jāizdara rajona fizikulturā un sporta komitejai (priekšsēdētājs b. Šeflers). Turpmāk nedrīkst pieļaut tādu stāvokli, ka FK un SK ar kolektīvu priekšsēdētājiem un sekojoju vadītājiem neizved seminārus, nesniedz tiem nepieciešamās teoretiskās un praktiskās zināšanas sporta darba organizēšanā un vadīšanā.

Ievērojami kāpināt visu fizikulturiešu aktivitāti, celt to sporta meistarību, tāds ir uzdevums, kas jāizina komjaunatnes, partijas pirmorganizācijām un katram fizikulturā kolektīvam.

Šī gada 22. jūlijā mūsu rajona jaunajā stadionā notiks

## Sporta svētki

vēlīli stadiona atklāšanai

Sākums plkst. 13.00

## Siena pļauja turpinās

Kolchozā „Padomju Latvija“ visās kompleksajās brigādēs kūšā darbs pļavās un āboliņa laukos. Pirmajā un otrajā brigādē nopļauti pa 30—40 hektaru.

Čakli pļāvēji ir 2. kompleksās brigades kolchoznieki P. Skutelis, N. Šaraks, D. Ivdris un vairāki citi. Reizē ar pļauju veic āboliņa sazārdošanu. Brigādē sazārdots āboliņš no 26 hektaru platības. Pie zārdošanas strādā G. Skutele, A. Pastare, F. Sīkstule un citas kolchoznieces. Neatpaliek arī gados vecāki kolchoznieki J. Vaivods, S. Utans. J. Alksnis

## Kolchoza purvā



Labi pakaišu kūdras sagatavošana veicas kolchozā „Dzimtene“. Čakli kūdras purvā strādā daudzi kolchoznieki.

Attēlā: labākais kūdras račējs I. Smilgsdrīvs darbā.

## Saņem avansu

Šogad Staļina vārdā nosauktajā kolchozā ienākumi katru mēnesi regulāri. Tas nodrošina kolchoznieku avansēšanu.

Par 1956. gada izstrādes dienām kolchoznieki patreiz saņem avansu. Rēķinot kopā ar jau izsniegtajiem, kolchoznieki šogad uz katru izstrādes dienu saņem 2,5 rubļi avansā. P. Mukts

## Skābbarības griezēji strādā

No sekmīga mašīnu-traktoru stacijas mehanizatoru darba lielā mērā atkarīga arī skābbarības sagatavošana.

Labi šo darbu veic MTS b. Zuzjas vadītās 3. traktoru brigades mehanizatori M. Pavkova un J. Didriksone ar traktoru HTZ № 34.

No viņiem neatpaliek arī 15. brigades traktorists J. Vasiļjevs un 8. brigades mehanizators P. Znotiņš. Viņi kolchozos jau sasmalcinājuši pa 100—200 tonnu zaļās masas. P. Smilga

## Labi noorganizētā būvbrigādē arī darbs veicas

Pēdējā laikā kolchozā „Nākotne“ arvien plašāk izvērsās sabiedriskā celtniecība. Darba trauksme tagad valda pie jaunās cūku kūts. Dzied zāģi, klauz veseri un veidojas aizgalds pie aizgaldā. Vēl nedaudz rosīgas darba dienas un pirmo pusi celtnes varēs nodot lietošanā.

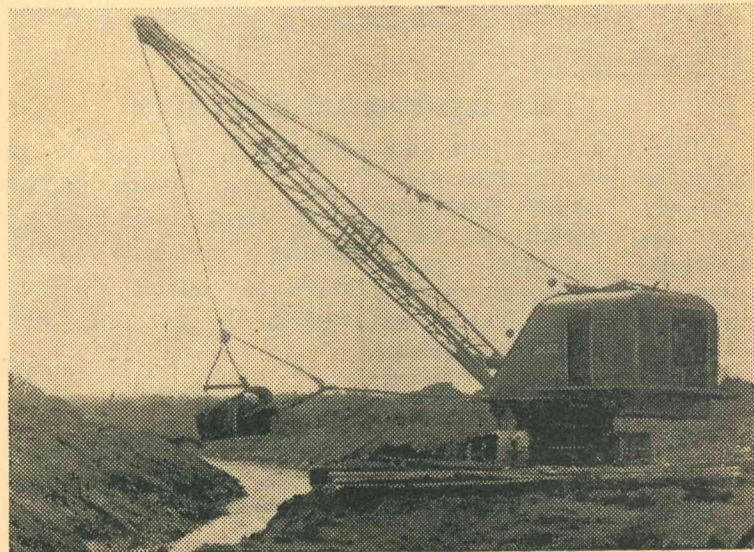
Celtniecības darbus vada pieredzējis un uzņēmīgs meistars Pēteris Vucens — pašu kolchoza cilvēks. Arī visa 12 cilvēku lielā celtnieku brigāde noorganizējusies no vietējiem ļaudīm, tāpēc arī darbs tiek veikts pēc labākās sirdsapziņas.

— Ceļam taču paši savu saimniecību un visam jābūt tā kā pienākas, — saka celtnieki. Pamatoti ar negribu kolchoznieki runā par iepriekšējo celtniecības brigādi, kurā strādāja cilvēki no malu malām. Ne tā toreiz veicās darbs un par tā kvalitāti arī varēja izteikties dažādi. Toreiz kolchoza ļaudis strādāja tikai pie būvmateriālu sagatavošanas, kaut gan paši viens otrs nebija slīktāki meistari koka vai mūra darbā.

Patreizējais celtniecības brigades brigadieris padomājis par stingru darbu sadali. Katrs brigades loceklis veic sev piemērotu uzdevumu un darba pilnas rokas visiem. Kam pie būves pieredze lielāka, veic tiešo darbu, bet citi savukārt gatavo un piegādā materiālus. Lielāka mēroga materiālu sagatavošanu veic vispārējās kārtas. Piemēram, vienreiz pie balķu zāģēšanas strādā viens, otru otrs. Tāpat arī tiek organizēta citu būvmateriālu sagāde, bet darbs pie celtnes nepārtrūkst.

O. Paleja

## Cīņa ar purviem



Melioratori kolchozā „Strauts“ 6. piecādē veiks plašus nosusināšanas darbus. Paredzēts izrakt kanālus ap 63 kilometru kopgarumā. Patreiz darbi jau uzsākti.

Attēlā: ekskavators veic meliorācijas darbus uz Atāšas upes. Tās jaunajā gultnē saplūdis visi kolchoza „Strauts“ liekie ūdeņi.

## Mācoties no pirmrindniekiem

Izpildot partijas un valdības pašreizējos uzdevumus, liela loma piekrīt pirmrindas pieredzes ieviešanai plašās darbalažu masās. Īpaši svarīgi pirmrindnieku pieredzi izplatīt lauksaimniecībā.

Šinī virzienā uzmanību pelna Vorošilova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa valdes un partijas pirmorganizācijas darbs.

Pēdējā laikā kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Agafonovs) un partijas pirmorganizācija (sekretārs b. Nikitins) veikušas ievērojamu darbu, lai pēc iespējas plašāk kolchozā ieviestu labāko mūsu Dzimtenes, republikas un rajona kolchozu pieredzi visās lauksaimniecības nozarēs. Tas daudzējādā ziņā palīdzēja gūt ievērojamus panākumus.

Liela vērtība tiek piegrēzta piena izslaukumu celšanai, jo patreizējie panākumi piena ražošanā kolchozā ne tuvu neatbilst prasītam. Tagad kolchozā uzbūvētas vasaras nometnes, iekārtoti aploki, 86 hektarus aizņem mistra sējumi zaļbarībai un patreiz lopiem sistematiski piebaro zaļo masu.

Pie tam rūpējas arī par materiālo ieinteresētību. Par katru piena litru, kas izslaukts virs plāna, slaucēja saņem papildsamaksu. Katru mēnesi tiek apspriesti socialistiskās sacensības rezultāti un labākās slaucējas saņem naudas premijas.

Liela vērtība kolchozā tiek veltīta celtniecībai. Tagad katrā kompleksajā brigādē noorganizēta sava cilvēku 8 liela celtniecības brigāde. Patreiz celtniecības smaguma centrs vērsts uz siltumnīcas būvi, kas katrā ziņā kolchozam dos ievērojamus ienākumus.

Šogad ļoti liela uzmanība tiek veltīta arī vietējā mēslojuma uzkrāšanai. Ja agrākos gados vasaras periodā no kolchoza sabiedriskajiem lopiem gandrīz nemaz neiegūva kūstmēslus, tad šogad vasaras novietnēs katru dienu lopiem kalsa kūdras pakaišus un tā rezultātā šovasar ievērojamu daudzumu kūstmēslu izveda uz papuvēm. Šogad vasarājiem un ziemājiem tika izvestas 1600 tonnas kūdras un 1400 tonnas kūstmēslu. Tagad sagatavotas 200 tonnas organomineralmēslu maisījuma, ko

izved uz papuvēm. Partijas pirmorganizācija kopā ar kolchoza aktīvu panākušas, ka šovasar daļa kolchoznieku no savām personīgām kūtim izved mēslojumu uz sabiedriskajiem tīrumiem.

Šogad kolchozā daudz lielu izmaiņu un jaunievedumu. Uzstādīta elektriskā spēkstacija, kas darbina krejotavas punkta mašīnas, galdnieku darbnīcas universālveļmašīnu, apgaismo klubu. Tiek elektrificēta kaltētava.

Noorganizējot kompleksās brigādes kolchozā ievērojami nostiprinājusies arī darba disciplina, kolchoznieki rūpīgāk sargā sabiedrisko īpašumu, vairāk ieinteresēti iegūt augstas ražas. Uz to norāda tāds fakts, ka pavasara lauku darbos un arī tagad — sējumu kopšanā, nav tādu arteļa biedru, kas nebūtu izstrādājuši darba dienu minimumu.

Kolchoza partijas pirmorganizācija kopā ar valdi apspriēz lauksaimniecības pirmrindnieku sasniegumus un visu lietderīgo ievieš savā saimniecībā.

Labi kolchozā nostādīta arī uzskatāmā agitācija. Iekārtotas fotovitrīnas, kas rāda labākos republikas un rajona laudis. Liela loma darba organizācijā piekrīt regulāri izdotajai sienas avīzei un cīņas lapinām.

Tas viss ceļ un attīsta sabiedrisko saimniecību, bet panākumi būtu vēl labāki, ja novērstu vēl dažus trūkumus, kas novērojami partijas pirmorganizācijas darbā.

Maz vēl komunisti attīstījuši masu politisko darbu kolchoznieku vidū. Agitatoriem trūkst aktivitātes, izskaidrojot arteļa biedriem, kādas ir kolchozā iespējas ieviest pirmrindas pieredzi. Nereti tiek aizmirsta socialistiskās sacensības rezultātu pārbaude, kā rezultātā šinī virzienā novērojama daļēja pašplūsme. Maz vērtības veltīts arī pieredzes apmaiņai pašu kolchozā. Kolchozā neveicas arī ar cūkkopību. Acīmredzot tai netiek veltīta nepieciešamā uzmanība.

Šos trūkumus nav grūti novērst, bet rezultātā saimniecības attīstības tempi neapšaubāmi pieaugs.

M. Ovsjannikovs,  
LKP Līvānu rajona  
komitejas orgdaļas vadītājs

### Mums raksta

#### Tas apdraud dzīvību

Rīgas ielā pie rajona ambulances jau daudzus gadus stāv vecs nokaltis koks. Laučis, ejot garām šai vietai, katreiz nemierīgi pamet skatu uz augšu un steidzas ātrāk tikt garām. Tas arī saprotams — lielā augstumā pāri galvai draudīgi nokāru-

šies veci, satrunējuši zari, kas kuru katru brīdi var krist lejā. Vēja laikā var gāzties arī pats milzīgais stubrs, nodarot bojājumus vadiem un apkārtējām ēkām.

R. Petrovs

Jau vairāk kā divas nedēļas Preiļu šosejas malā starp Fabrikas un Parka ielām izgāzies liels elektrības stabs, kura virsējais gals aizņem vienu trešo daļu no šosejas un atrodas šofera kabīnes augstumā. Šoferi ik dienas šai vietai apbrauc ar līkumu.

Jājautā Aiviekstes energorajona pārvaldes Līvānu remonta punkta darbiniekiem, cik ilgi vēl šis izgāztais stabs šeit rēgosies, traucējot satiksmi un apdraudot braucēju dzīvības?

P. Jaudzems

## Izvērst cīņu pret āboliņa viju

Āboliņa vija, saukta arī par āboliņa zīdu, ir pati kaitīgākā āboliņa un citu ilggadīgo zālāju nezāle. Tā ir parazīts, kam nav ne lapu, ne sakņu. Spirāliski apvijusies ap āboliņu, izsūc no tā barības vielas. Vijas pārņemtais āboliņš panīkst, nokalst, kā arī slikti pārziemo. Vija stipri izplatījusies arī rajona kolchozos. Tā, piemēram, pērn Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā ar viju bija inficēti 98 hektāri āboliņa. Lēpina vārdā nosauktajā kolchozā — 18 ha, Kaļiņina vārdā nosauktajā — 17 ha, „Uzvara” — 5 ha. Visās šajās platībās tika ievāktas niecīgas un zemas kvalitātes siena ražas.

Vija izplatījusies rajona kolchozos tāpēc, ka tās apkarošanai netiek piegriezta nopietna vērtība. Ar šādu stāvokli nekādā ziņā nevar samierināties. Kas tad jādara?

Vispirms, lai visus vijas perēkļus atklātu un varētu iznīcināt, jāizved visu ilggadīgo zālāju lauku apskates. Atklājot nelielus vijas perēkļus, tie zemu izplaujami ar 2 m drošības joslu, sapļautā masa uz vietas izžāvējama un sadedzināma. Perēkļu vieta jāuzrok. Ja vija izplatījusies pa visu lauku, tad āboliņš nopļaujams pirms vijas ziedēšanas un lauku apmigo ar herbicīdiem: natrija arsenītu, dzelzs vitriolu, dinitroortokrezolu vai citiem. Otrā lietošanas gada āboliņš, ja tas stipri pārņemts ar viju, tūlīt pēc nopļaušanas uzarams. Visvairāk vija izplatās ar sēklas materiālu, tāpēc, lai tā neiekļūtu āboliņa sēklā, sēklu lauki jāierāda pilnīgi no vijas brīvās platībās.

Liela atbildība par vijas perēkļu atklāšanu un likvidēšanu gulstas uz kolchozu un MTS agronomiem. Savā darbības iecirknī tiem jābūt šo darbu īstiem organizatoriem.

Ka ar viju var sekmīgi cīnīties rāda Smiltenes rajona kolchozu pieredze. Neilgā laika posmā 2—3 gados āboliņa laukus no vijas iztīrīja visi kolchozi. Ja 1953. gadā rajonā ar viju bija inficēti vairāki simti ha, tad 1955. gadā tās nebija nemaz. Šim piemēram jāseko arī Līvānu rajonam.

J. Pavasars,  
Valsts lauksaimniecības  
augu karantēnas inspektors

### Pa „Uzvaras Ceļu” materiālu pēdām

#### «Kur iegādāties velosipeda daļas»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 15. jūnija numurā publicējam b. Lapīna sūdzību, ka mūsu rajonā nav iespējams iegādāties daļas velosipeda remontam, kā konusus, gultnišus, priekšējās, pakājējās un centru asis.

Līvānu patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs b. Zaļčenko redakcijai ziņo, ka vajadzīgās velosipeda daļas pieprasītas, ja tādas būs Latvijas patērētāju savienības bazē — tās piegādās Līvānos.

## VĪNI NEATTAISNO

### padomju jaunieša vārdu

Tādā laikmetā kā pašreiz, kad mūsu zemes visās malās kūšā trauksmaina darba pilna dzīve, komjaunieši—jaunatnes avangards visur ir darbu priekšgalā. Mūsu slavenās Lēpina komjaunatnes pārstāvji šodien ir redzami gan jaunapgūtājās zemēs, gan jauncelamajos rūpniecības rajonos.

Vai tas tā ir arī Staļina vārdā nosauktajā kolchozā? Saprotams, jā. Trīs ceturtdaļas komjauniešu strādā radošu darbu kolchoza fermās un laukos, soli soli ar visiem kolchozniekiem iet kopīgā darbā stiprināt savu sabiedrisko saimniecību. Par viņiem runā to darbs un tāpēc šoreiz celsim gaismā tos, kas apkauno savus biedrus, komjaunieša godu.

#### Vecāku gādība

Pagājušā gada rudenī, kad no armijas rindām atgriezās mājās komjaunieši A. Solovjovs, daudzi komjaunieši nopriecējās: „Mūsu rindas aug un stiprinās. Vēl viens „kaujnieks” ieradīs mūsu pulkā.” Tāpat priecējās brigādes kolchoznieki, vērojot spēcīgo jaunekli. Bet veltas bija komjauniešu un kolchoznieku cērības. Komjaunieši Solovjovs gan sākumā runāja: „Gribu strādāt, dodiet darbu!” bet, kad viņam uzticēja kluba vadību, sevi neattaisnoja. Kultūras organizatora darbs viņam neveicās. Kolchoza valde bija spiesta to no darba atbrīvot.

„Nu nav puisim šinī darbā dotību, bet vai tas nav arī daudz?!” sprieda kolchoznieki un aicināja strādāt kolchoza tīrumos. Bet komjaunieši Solovjovs neuzklausa ne kolchoznieku, ne biedru aicinājumu un turpināja slaidīties pa mājām. Tā arī šodien viņš, dzīvodams kolchozā, sastāvēdams komjaunatnes organizācijā, 1956. gadā nav izstrādājis nevienu izstrādes dienu. No kā šis spēka pilnais jaunietis pārtiek? Viņš atpūšas un dzīvo uz vecāku rēķina.

Jūlija mēneša pirmajās dienās Pēternieku ciema veikalā atbrīvojās pārdevēja vieta. Nu jau vairāk kā nedēļu kolchoznieki apbrīno savu Avdeju, bijušo kluba vadītāju, slinķi un slaistu neveiklī rīkojamies aiz letes. Vai tā ir piemērotā vieta spēka pilnam komjaunietim? Saprotams, nē.

Apjautājoties ciema padomes priekšsēdētājam b. Švirkstei, uzzinājām, ka bijušais veikala pārdevējs atbrīvots no darba uz personīga lūguma, bet b. Solovjovam viņa nav devusi rekomendāciju uz šo posteni, jo patiešām šim darbam ciema padomes teritorijā ir gados vecāki, piemērotāki cilvēki, kas nav tik nepieciešami kolchoza laukos un fermās. Bet to neapzinājās komjaunieši Solovjovs, to neapzinājās patērētāju biedrības vadītāji, kas šajos jautājumos rīkojas patstāvīgi. Nejut sirdsapziņas pārmetumus arī Avdeja māsa kom-

jauniete Marija, kas šogad beidza vakarskolu. Arī viņa nav izstrādājusī kolchozā šogad nevienu izstrādes dienu.

Gan komjaunieši, gan brigādieši un posminieki ir aicinājuši abus Solovjovus piedalīties kolchoza darbos; kukuruzas sējā un kopšanā — šajā tik svarīgajā komjaunatnes atbildīgā uzdevuma veikšanā, bet panākumu nav.

Staļina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki un komjaunieši jautā šo abu jauniešu vecākiem, it sevišķi tēvam b. Solovjovam, LKP Līvānu rajona komitejas zonas instruktoram: cik ilgi tā audzinās savus bērnus un dos nenopelnīto iztiku?

Jautājums ir pilnīgi pamatots, jo abi minētie jaunieši dzīvo vecāku ģimenē. Tāpēc partijas komitejas zonas instruktoram jābūt divkārtā atbildībai par savas ģimenes locekļu, komjauniešu, padomju jauniešu pienākumu izpildīšanu — strādāt sabiedrībai derīgu darbu un tur, kur tas patreiz nepieciešams. Vai b. Solovjovs—zonas instruktors nejut kolchoznieku ironisko smīnu, kad viņš runā ar kolchozniekiem par darba disciplīnas neievērotajiem, par slinķiem? Pieredzes bagātam partijai darbiniekam tie jāsaprot, jāredz un jāpanāk, lai tādu nebūtu.

#### Aizmirsusi pienākumu pret kolchozu

Komjaunatnes pirmorganizācijā ir vēl trešais biedrs, kas izdalās ar savu nepateicību tiem, kas snieguši viņam atbalstu grūtā brīdī un tā ir Efiifanija Ananjeva. Savā laikā, kad komjauniete E. Ananjeva vēl mācījās septiņgadīgajā skolā, kur vienīgā apgādniece bērniem bija māte, kolchozs ik mēnesī izsniedza palīdzību, lai jauniete varētu pabeigt skolu, tad arī pati Efiifanija runāja un domāja tāpat, kā runāja kolchoznieki: „Beigs skolu, strādās kolchozā!” Pat vairāk — kolchoza valde, kad tā apprecējās, uzņēma viņu kolchozā par biedri. Bet tagad pēc visa tā komjauniete Ananjeva aizmirsā savu pienākumu pret kolchozu, komjaunatni, izmantojama visas kolchoznieka tiesības, kolchoza darbā nepiedalās, bet strādā par darbvedi Pēternieku septiņgadīgajā skolā. Vai tā jārikojas komjaunietim? Nemt, kad dod un aizmirst, kad no tevis gaida.

Staļina vārdā nosauktā kolchoza, viena no saimnieciskā visspēcīgākajiem kolchoziem rajonā, komjauniešiem jāpanāk, lai šādi biedri neapkaunotu viņu organizāciju. Kolchoza partijas pirmorganizācijai (sekretārs b. Kārklis) un rajona komjaunatnes komitejai jāsniedz sava vadošā palīdzība šādu komjauniešu — kolchoza un savu vecāku izmantotāju saukšanai pie kārtības, komjaunieša pienākuma izpildīšanai. A. Birzāks

Redaktora v. i. A. STARIS